

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120200383
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120200383.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: X. L., Z.. XX.XX.XXXX, B. Š.É. XXX, XXX XX Š., právne zastúpený: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35510722, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 531,91 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19. 03. 2020, č. k. 9Csp/3/2020-51 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku I. a III.
- II. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov“.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 03. 05. 2017, č. k. 17Csp/81/2016-44 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 01. 2018, č. k. 2Co/146/2017-86 zaviazal žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, keďže súd túto dohodu v citovanom rozhodnutí vyhodnotil ako neplatnú. S ohľadom na uvedené bol podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadostučinenie, a to, že boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľa.

4. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia súd mal za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadostučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania,

ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi, a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobcovi už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi minimálne porušil ust. § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keď žalovaný nebol oprávnený požadovať zrážky zo mzdy, tiež porušil ust. § 551 Občianskeho zákonníka, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy mu odporovala. Navyše vyššie citovanými rozhodnutiami súdov bolo konštatované, že boli porušené aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (bod 12 odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove), čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pri neexistencii predpokladov pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia, súd prihliadol najmä na to, že zrážkami zo mzdy mohol dodávateľ vymôcť aj sumu, ktorá mu z úverového vzťahu nepatrila. Sumu vo výške 300 eur považoval súd za primeranú, keďže žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatnil zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody a vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý musel riešiť podanou žalobou. Vzal do úvahy tiež skutočnosť, že žalobca doteraz nevrátil žalovanému ani sumu požičaných peňazí (poskytnuté 1 350 eur, vrátené - 1 149,60 eura). V prevyšujúcej časti preto súd žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešný, výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto plný úspech je daný už úspechom základu nároku), a preto má nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a III. podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Namietal, že napadaný rozsudok nemá v odôvodnení podklad, pretože z celého odôvodnenia nie je zrejmé, ako súd k sume 300 eur dospel a ani ju žiadnym bližším spôsobom nezdôvodnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto nepreskúmateľné, a to v prvom rade pokiaľ ide o výšku priznaného nároku (nie je zistiteľná jediná skutočnosť, ktorú súd zohľadnil) a tiež pokiaľ ide o základ priznaného nároku. Nie je teda preskúmateľné, z akých dokázaných skutočností súd vychádzal, vo vzťahu, ku ktorým posudzoval primeranosť žalovaného nároku. Napadaný rozsudok nespĺňa ani základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak ako to definuje ust. § 220 ods. 2 CSP. Ďalej poukázal na to, že okrem tejto žaloby žalobca podal voči žalovanému aj iné žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia (pod sp. zn. 11Csp/13/2019, 16Csp/116/2019, 8Csp/12/2019, 10Csp/17/2019). Už z časového hľadiska je zrejmé, že ide o ciele podávanie samostatných žalôb bez toho, aby k tomu bol oprávnený dôvod. Žalobcovi nebránila žiadna objektívna prekážka uplatňovania požiadavky na primerané finančné zadosťučinenie už v inom skôr začatom konaní, a to aj s odkazom na rozhodnutie 17Csp/81/2016 (napr. aj formou zmeny žaloby, ktorú Civilný sporový poriadok uplatňuje ako prostriedok na rozšírenie uplatňovaného nároku, čo do dôvodov výšky práve aj s poukazom na hospodárnosť civilného procesu). Postup žalobcu sa tak javí tak, že začatím separátnych konaní neumožňuje posúdiť ním tvrdený nárok komplexne, ale vždy len na základe parciálnych skutočností a skutkových okolností. Napadaný rozsudok neobsahuje ani v náznu, že súd prvej inštancie sa zaoberal aj námietkou žalovaného. Tým, že súd sa s tvrdeniami žalovaného nezaoberal, žiadnym spôsobom sa s nimi nevyporiadal, porušil práva žalovaného na spravodlivé konanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred prvoinštančným i odvolacím súdom v rozsahu 100 %.

7. Žalobca k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je podľa žalobcu dostatočne odôvodnený, pričom argumentácia žalovaného o nepreskúmateľnosti a nedostatku riadneho odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, čo do základu a výšky priznaného nároku sa javí ako nerelevantná. Súd prvej inštancie v bode 3 a 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku sa podrobne zaoberá splnením podmienok uvedených v ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj zmyslom a účelom inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. V súvislosti s odvolaním žalovaného poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 08. 06. 2006, I. ÚS 188/06, z ktorého vyplýva, že iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe v časti vyhovel, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým súd žalobu čiastočne zamietol, žalobca v odvolaní nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúvania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

10. Odvolací súd sa najprv vypořiadal s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

11. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie jasne a zreteľne vysvetlil, z akých dôvodov žalobe čiastočne o vydanie primeraného finančného zadosťučinenia vyhovel (tak v prípade nároku i výšky), odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

13. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

14. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

15. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia

treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

16. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 531,91 eura titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17Csp/81/2016.

17. Tvrdenie žalobcu o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 03. 05. 2017, č. k. 17Csp/81/2016-44 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 01. 2018, č. k. 2Co/146/2017-86, ktorým súd o žalobe žalobcu smerujúcej proti žalovanému rozhodol tak, že žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka, č. XXXXXXXXXX zo dňa 24. 11. 2014 v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24. 11. 2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. V uvedených rozhodnutiach bolo judikované, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nespĺňa základný predpoklad platnosti právneho úkonu, a to jeho určitosť, čo má za následok neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Ďalším dôvodom neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je skutočnosť, že zabezpečuje pohľadávku z neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobcovi úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou oznámenia veriteľa o schválení úveru. Je zrejmé, že žalobca v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru nemal vedomosť o výške RPMN, resp. mu bola známa len predpokladaná RPMN, lebo v žiadosti žalobcu bol uvedený iný údaj o RPMN ako v oznámení veriteľa o schválení úveru. Preto aj z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k platnému vzniku zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Keďže dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom majúci akcesorický charakter úverovej zmluvy, potom pokiaľ je neplatná úverová zmluva alebo jej časť, je neplatná aj dohoda o zrážkach zo mzdy.

18. Za stavu, keď rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 17Csp/81/2016-44 došlo k vyhovneniu žaloby v dôsledku záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, je odvolací súd toho názoru, že v tejto veci základ nároku je daný.

19. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná pre rozpor so zákonom. Uvedený inštitút umožňoval dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že nároky boli uplatňované z neprijateľných klauzúl, neplatných právnych úkonov, spôsobujúcich to hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa mu podriaďovať bez predchádzajúcej súdnej kontroly, neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, preto súd prvej inštancie vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým neplatnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka., ktorá nebola individuálne dojednaná.

20. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní, ktorý spochybňoval dôvodnosť žaloby o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov), žalobca bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobca sa podaním žaloby úspešne domohol svojich práv voči žalovanému, čím je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

21. K odvolacej námiatke žalovaného čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby výška vychádzala z ujmy hrozacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanou dohodou o zrážkach zo mzdy v čase, keď táto tvorila neprijateľnú zmluvnú podmienku, pre ktorú bola vyhlásená za neplatnú. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom odvolací súd nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

22. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námiatkami.

23. K odvolacej námiatke žalovaného, že žalobca okrem predmetnej žaloby o primeranom finančnom zadosťučinení vedie voči nemu aj iné konania (zrejme z iných spotrebiteľských vzťahov) a podľa odvolateľa mal všetky svoje nároky na primerané finančné zadosťučinenie uplatniť jednou žalobou, odvolací súd zdôrazňuje, že takýto argument žalovaného nemá zákonnú oporu. Žalobca ako dominus litis rozhoduje o uplatnení či neuplatnení svojich subjektívnych práv a procesných nástrojov na ich uplatnenie, a to bez ohľadu na vôľu či akceptáciu žalovaného ako dlhodobého porušovateľa spotrebiteľských práv. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie totiž nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej. Súd rozhodujúci o primeranom finančnom zadosťučinení musí následne posúdiť, o aký základ nároku v danej veci ide. Nie je vylúčené, aby si spotrebiteľ uplatnil viacero nárokov na primerané finančné zadosťučinenie, ak dodávateľ viacerými konaniami poruší rôzne ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, keďže žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, patrí mu náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).